

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 227. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm6653/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

227

og Diet saae at det blev ikke otte Dag med Valdemar, endføndt han meende det, og kaldtes saa; og endelig, da Ximen skrider og Væbkenkandens Drape er udfjuntet, da vender Diet sig til Hævelingen, og kommer Himmelten ihu, og Niim mindes som ved Midnatsklokken om at det var Kirkegang der skulle holdes, og udbræder:

Ved Midnatsub, da blev vor Kresser født
Til Verdens Trost, som ellers var forsvundet,
O! gud I dorte Ord i Hjertet vilde gjemmel
Da maatte sei hvort andet I forglemme,
Thi kun i ham der givets Salighed
For alle dem, der af Hans Godsel ved,
Jeg kommer dit ibu, hvad Kamp det kostede at
føl disse Ord til Niim; thi det er ingen Sag at
fjunge hørt i Billedtoner om Herrens Majestæt, og
om de glimrende Bedrifster som virkedes i Jesu Navn
paa Jordet, det kan endog en hedensk Skjald, naat
han kun i Begeisteringen hengive sig til Synet, men
i ensfolige Ord at knæle for den lidende Korsoner og
sig Verden det i Dinene, at der er ikke Salighed i
nogen Anden, der kostet Overvindelse, saalenge man
endnu har Verden här og frugter for dens Had og
Spot. Dag, Gud ske Lov! jeg vandt og sagde Det
det, og derfor ene er det Niim Fortillede paa Kirke-
gang.

Det tredie Niim er en Julesang og her maa vi
da spørge om Psalmetonen, men vi spørge kun for-
gjæves, den er der ikke, der er hartad intet Spot af

P s

228

den Aand og Salvesse, som antænder og glæder voet
Hjerte i Luther og Kingos Høitidspsalmier, det er in-
gen Psalm, men her er dog et Suk efter Psalmetonen,
som efter Kressens Godsel i Hjertet, og Håns rene
Troes Gjensobelse i Verden. Sangen vover dog at
beljende gamle Christnes Tro, at der Jesus kom;

Ale som et Liig foruden Aand
Var Jorden at bestue,
I Satans Mørke, Syndens Baand
Den spærlig maatte geue,

Den bekjender dog at Kjærlighed må være
Blomstens Kroner som vører op i Christen Jord, og
Hjertet selve dog sin Afsmagt og Besmeltelse, der Kun-
gen sang:

Og, Kresser? naar saamangengang
I Midnatsmulm vi vanke,
Forfært af Lykkes Troldomsang
Forvildet of vor Tanke,
O! jades da hos os paa ny!
Korsana i Hjertets ringe Ky!
Lilje hørt domtlig Tanke!

Ga dæsor Du, o Kressermænd!
Dig lod i Krybben ligge
Innellem Dine med Uforståd
Alt inden rings Bægge,
Du Tegen det var i svindne Lid
Overgang Du din gienfodte blid
Du altid ja a vil fædes,

